

Joan Selves i l'11 de Setembre

Crec que és un deure recordar i homenatjar el molt il·lustre manresà Sr. Joan Selves i Carner. Semblava que el seu record havia desaparegut de la ment de les autoritats democràtiques. Som molts, milers de manresans que recordem la marginació de què fou objecte el seu panteó durant l'època franquista així com l'anul·lació del seu nom d'una avinguda de Manresa. Volem el gran silenci envers aquell home que volia les coses clares i ben fetes.

Ara, però, sembla que les aigües tornen a la mar i que, com a conseqüència de certes peticions manresanes, el nostre ajuntament ha posat fil a l'agulla. Enhorabona!

Molts no sabran qui era el Sr. Selves. És lògic, ja que 50 anys de la seva mort. Era fill de Castelltallat, procedia d'una família pagesa. Havia nascut el 1899 i de molt jovenet se situà a Manresa.

Bona part de la seva biografia va ser publicada al periòdic Regió 7 el dia 1 de juliol d'enguany per l'estudiós manresà Joaquim Aloy i Bosch, el qual, a més a més, reivindicava molt encertadament els drets del nostre conciudadà.

En Selves era un home simpàtic, intel·ligent, treballador, dinàmic i tenia molta mundologia. Era advocat de professió i tenia una visió clara del present i del futur pel que fa a les qüestions socials i polítiques.

Mencionaré uns casos que serveixin per ratificar tot això: el 14 d'abril de l'any 1931 proclamava la República des del balcó de l'Ajuntament i el dia 16 era nomenat alcalde d'acord amb les eleccions efectuades el dia 12 d'abril. Aquell va ser un canvi de debò i les seves paraules recomanant ordre i serenitat varen fer que no es vessés ni una sola gota de sang. La joia del poble fou esclatant i culminà en una gran festassa el dia 15.

Després va ser nomenat conseller d'Economia i Agricultura el 24-1-33 i més tard de Governació, en el primer govern de la Catalunya autònoma presidida per Francesc Macià. El Primer d'agost del mateix any fou nomenat Governador General de Catalunya per ordre del President de la República Espanyola, Sr. Alcalá Zamora i ratificat en aquest càrrec el 25-11-33. I així va poder accelerar els traspassos de l'Estat a la Generalitat.

A la mort del President Macià, el nou President, Lluís Companys, el nomenà conseller de Governació, càrrec que exercí fins a la mort. Selves havia estat també diputat pel Bages a les Corts Constituents i al Parlament Català per E.R.C.

Crec que no és necessari mencionar més detalls perquè ens adonem que va ésser el polític més il·lustre de tota la història manresana, ja que en Selves va ser reclamat per Manresa, Barcelona i Madrid per les seves grans dots de governant i que, desgraciadament, només va poder arribar a l'edat de 34 anys, després d'una malaltia poc aclarida.

En fi, tot un exemple per imitar. Estic segur que si hagués sobreviscut Manresa hauria despertat del gran somni en què encara es troba, per forjar grans homes, per dur a terme noves i fecundes obres ciutadanes.

És molt just, dons, que en aquesta diada de reivindicacions, reivindicuem també els drets que corresponen a Joan Selves o Carner.

JACINT CARRIÓ I VILASECA